

døde og ikke faa noget, er sørgeligt, men derved er intet at gøre.

Derimod opstaar der nogen Tvivl et andet Sted, nemlig med Hensyn til, hvorvidt Anstalten vedblivende vil være konkurrencedygtig, og om ikke Befolkningen vil antage, at der er Fare for, at Ministeren, naar han i dette Øjeblik kommer og henter en Del af Reservefonden, en anden Gang kan komme igen og tage mere af den. I Motiverne til Forslaget synes den højtærede Minister jo at forbeholde sig en Ret for Staten eller i alt Fald at holde Hænderne fri til at komme igen. Dette er en Fare, og jeg synes, at man kunde undgaa den ved at gaa en anden Vej, som muligvis vilde være noget bedre. Jeg er ikke sikker paa, at det er helt rigtigt at tage disse Penge ud af Statsanstalten, for hvad er den højtærede Ministers Argument? Kun dette, at Statsanstalten har ikke Brug for Renterne af disse 11 Mill. Kr., da Statsanstaltens Forpligtelser jo i rigelig Grad ere dækkede ved Renten af den Reservefond, der bliver tilbage, og ved den Formue, Anstalten har. Dermed er imidlertid intet bevist og sagt om, at Formuen ikke i og for sig har nogen Værdi for Anstalten, og at det ikke kunde være ønskeligt at lade Anstalten bevare Ejendomsretten over Formuen, saaledes at Staten kun faar Dispositionsret over den, hvilken Ret efter min Mening burde udøves af Staten. Jeg tror, at den højtærede Minister i langt højere Grad vilde naa sit Formaal ved at gaa den Vej. Den højtærede Ministers Ønske er at sikre sig bestemte Midler for visse FormaaIs Fremme, til Husmandslodder osv. Dette er i og for sig godt, men gennem Laanefonden naas dette jo slet ikke, thi i det Øjeblik, Laanefonden ikke har Brug for Pengene, kunne Pengene laanes ud til Statskassen, og det kunde da tænkes, at i det Øjeblik, Laanefonden vilde have Pengene, naar de skulde bruges, vare de ikke til Disposition. Derimod tror jeg, at naar Pengene ligge i selve den kongelige Livsforsikringsanstalt, og denne kan laane dem ud, vil man kunne opnaa Sikkerhed imod, at maaske ikke denne Finansminister, men en anden Finansminister — for vi ere jo desværre ikke sikre paa, at den nuværende højtærede Finansminister altid vil vedblive at være Finansminister, men det kunde tænkes, at der kom en anden — vilde kunne bruge de Penge, som laa i Statskassen, og som vare laante af Laanefonden. Jeg tror, man naar langt videre, naar det, man vil, i det Øjeblik Statsanstalten selv

ejer Kapitalen, men faar Lov til at laane disse Midler ud paa Betingelser, der ikke ere slet saa strenge, som man plejer at forlange af en Livsforsikring. Saa var det ikke nødvendigt at foretage en saa nøjagtig Undersøgelse af, om Summen er $\frac{1}{2}$ Mill. for meget eller for lidt. Naar man ved, at Formuen tilhører Anstalten, saa er der ikke noget i Vejen for at give den Ret til at udlaane 10—11 eller 12 Mill. Kr. til Jordlodder f. Eks., og man vil derved ogsaa naa at komme bort fra det noget kostbare Skuffesystem, som den ærede Minister vil indføre i det andet Forslag om en Laanefond. Denne skal jo have en Direktion og administreres af denne og dens Medhjælpere, hvorimod Pengene, naar de vedblive at tilhøre Statsanstalten, administreres uden særlige Udgifter. Jeg synes, at det andet vil være en noget indviklet Maade at administrere paa, og jeg tror, at det, rent administrativt set, vil være bedre at lade Livsforsikringsanstalten beholde denne Kapital. Jeg tror, det vil være saa meget bedre, som man nødig maa vække nogen Mistenning hos Publikum over for Anstalten og netop nu, da vi staa over for Gennemførelsen af en Livsforsikringslov, som ligger i Udvalg for Øjeblikket, ifølge hvilken fremmede Selskabers Arbejde her i Landet vanskeliggøres i høj Grad, kan det være nødvendigt, at Anstalten staa saa konkurrencedygtig som muligt, og den bør ikke svækkes ved, at Staten tager Midler ud af Anstalten. Man bør snarere lade Staten laane af dem, og saa sikres man ogsaa imod, at de Penge, som skulle bruges til Jordlodder, maaske ere brugte til andre Formaal. Hvad Enkekassens Forpligtelser angaar, kunde man eventuelt opheve den særlige Bestyrelse for denne; det er jo meget nær beslægtede Formaal.

Og lad mig saa kun sige det med Hensyn til Anstaltens Konkurrencedygtighed, at der er mange Punkter, som jeg tror, man bør interessere sig meget for. Da Anstalten blev oprettet, ville de Herrer, der ere ældre end jeg, kunne erindre, at man ønskede, den skulde tage sig noget af den saakaldte Aftægtsforsikring. Denne Opgave har Anstalten kun berørt i en meget ringe Grad, det har maaske været vanskeligt, og i Øjeblikket er der en anden Opgave for, som interesserer en hel Del Landejendomsbesiddere; det er Spørgsmaalet om Kautionsforsikring. Jeg tror, her er en Opgave, ved hvis Løsning Statsanstalten kunde vise en noget større Energi end den gør. Jeg mener ikke,